časopis študentov katedry
žurnalistiky ku v ružomberku

žurnag

číslo**05**.ročník**02**.apríl2004

01,02: prírodné zábery zo začiatku apríla cestou do Štiavnice
03: jarná trávička **05:** pohľad na prírodu nedaľeko RK
04: komín vykukol spod jarnej hliny
06: kačice v uliciah mesta

šialený apríl nám priniesol aj pekné dni ;o))

fotoreport

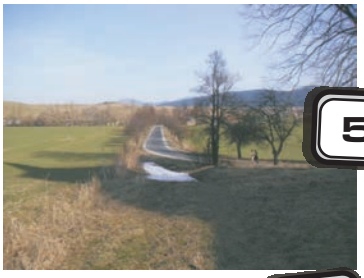

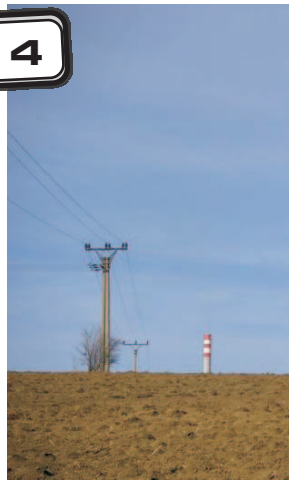

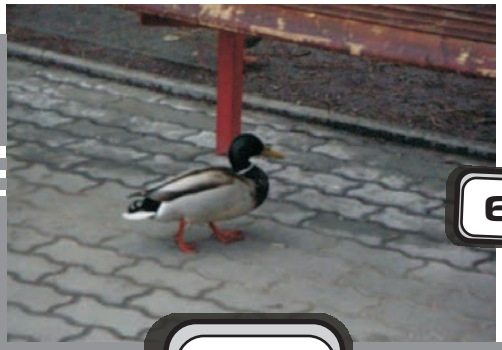

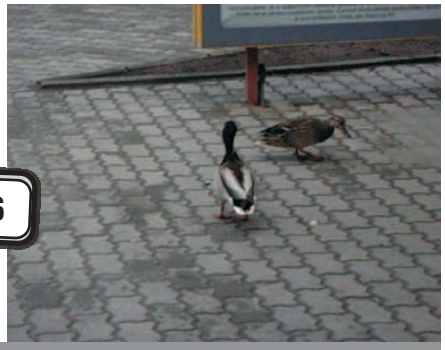

foto by: vincent **bocko**

editorial

Gabriela Malastová

Druhý aprílový týždeň bol nepochybne veľmi významný. Slovensko konečne dohľadalo svoju SuperStar. Odohrala sa však ešte jedna udalosť. Označila by som ju za omnoho významnejšiu než finále speváckej súťaže. Mám na mysli historicky prvé oficiálne stretnutie študentov a prednášajúcich Katedry žurnalistiky nazvané priliehavo Katedrovica. Lucia Hablovičová so štábom Smotánky síce neprišla, no aj tak človeka oslepovali rôzne svietiace objekty. Nemyslím tým len pomyselné reflektory slávy, ktoré boli namierené na účinkujúcich vo večernom galaprograme (áno, to je výraz hodný Smotánky), ale aj stálice svietiace na akademickom nebi. Na toto miesto sa hodí citát celebrity: „Oni vedia, ktorí sú to, aj my vieme, ktorí sú to. A oni vedia, že my vieme, že oni vedia.“ Jaroslav Spišiak. Toľko o celebritách. Na tomto excelentnom podujatí sme sa celkom neformálne mohli pozhovárať s našimi drahými prednášajúcimi a zapôsobiť na nich nielen svojou odbornou stránkou, ale aj množstvom dobrých vlastností a vysokým morálnym kreditom. Ostáva nám dúfať, že to na nich zapôsobilo a vydrží im to aj do skúškového. Lebo, drahí spoluštudenti, ja skúškovom a skúškové za dverami. Tak si užite posledné týždne voľnosti a hor sa do učenia, veď ako píše básnický klasik v krúžku žurnalistov tretiakov: „Viem, že niečo do brucha okrem nádychu, získam si len prácou v médiách.“

šéfredaktor a grafická úprava:
vincent bocko (bocko@fphil.ku.sk)
grafická úprava II: veronika husárová
redakcia:
lucia šoltýsová, monika kureková, anna sabuchová, natália furmanová, mária trubínyová, mária bangová, oľga kusá, robo lupták, lucia kováčiková, ivana páleníková, gabriela malastová, slávka jurkechová, lucia brtková, anna gluchová, ivana krutáková, jozefína trnková, janka riečanová, dávid juck, a iní...

http://zurnag.ku.sk

7. mája 2005 sa kultúrny dom A.Hlinku stane miestom dlhoočakávaného koncertu držiteľa ceny AUREL 2004 skupiny DESMOD. Hosťom večera bude Zuzka Smatanová.

Názory Kulyho:

FZTAHY K MUZIKE
Veľmi pozitívne. Mňa muzika začala baviť už na základne škole. Tam sme sa rozhodli, že založíme kapelu. Prvá sa volala Demižón, potom bol Faraón a potom Ammen. To boli tri kapely, v ktorých som začínal pred Desmodom, a odvtedy (od 14-tich) som v Desmode. Milujem muziku, všetky žánre.
FZTAHY K DESMODU
Stále som zapálený pre našu muziku. Chalanov poznám od základnej školy, takže my sme ako rodina, trošku rozvrátená, dementná, ale dobrá.
FZTAHY KU KOMERCII
Komercia patrí k životu. Kto sa hrá, že je nekomerčný, tak to sa iba hrá, lebo aj v jeho živote sa nájde niečo komerčné. To sa netýka len muziky, ale aj životného štýlu aj všetkého.
FZTAHY K PRÁCI
Momentálne žiadnu prácu nemám. Ale keď niekde makám, tak som strašný poctivec. Niekedy až moc.
FZTAHY K ŽENÁM
Ja som dosť hanblivý, plachý človek. Dokážem sa zoznámiť s babou, zabaviť sa s ňou, ale ak by náhle malo prísť k niečomu intímnejšiemu, tak cúvnem, pretože som dosť verný, najvernejší v kapele.
FZTAHY K FANYNKÁM
Milujem fanúšikov aj fanynky, ale je to založené na báze kamarátstva. Môžeme si vypiť, pokecať, ale to je tak asi všetko, lebo ak mi niekto moc lezie do súkromia, tak to už nemám rád.
FZTAHY K PENIAZOM
To je môj najväčší problém. Momentálne ich nemám a som na to dosť nahnevaný. Chcel by som byť finančne nezávislý, čo sa muzikou na Slovensku dá dosiahnuť veľmi ťažko, ale myslím, že sa mi to podarí. Milujem peniaze, mám ich rád. Človek ich skrátka potrebuje.

recenzie.hudba

DESMOD: Skupinová terapia

Kapela, ktorá nedávno získala cenu „Aurel 2005“ za najlepšiu skupinu, momentálne žne jeden úspech za druhým vďaka aktuálnemu albumu „Skupinová terapia“. Čoskoro im zaň slávnostne odovzdajú platinovú platňu a práve sa rozbieha turné po Slovensku spolu so speváčkou Zuzanou Smatanovou. Na výslnie sa dostala vďaka predošlému nosiču „Derylov Svet“. A to táto skupina funguje už od roku 1996, čiže už takmer 10 rokov! Nuž ale, na ten správny moment sa vyplatí počkať. Asi najznámejšia skladba z tohto albumu, je v tomto čase gigantický masový hit, duet s vyššie spomínanou Zuzanou Smatanovou, pieseň s názvom „Pár Dní“, čo je síce jedna z „najmäkších“ skladieb albumu, ale rozhodne má obrovský hitový potenciál, čo sa aj potvrdilo. Na tomto albume sa kombinuje klasický slovenský pop-rock s americkým nu-metalom. Čiže sa tento album nesie v duchu minulého nosiča „Derylov Svet“. Okrem piesne „Pár Dní“ tu nájdeme aj iné vynikajúce piesne, napríklad vopred predpísaný hit „Zemný Plyn“ a aj veľmi pozoruhodnú skladbu „PlayStation 2“. Ešte by som pripomenul, že hlas speváka Kulyho je jedinečný a ešte som sa s ním nikde inde nestretol. Niekedy teraz zacína turné so Zuzanou Smatanovou po celom Slovensku. Až úplne na konci (ako čerešnicka na šlahačke) prídu aj sem do Ružomberka. Ak máte pri sebe nejaké drobné, odporúčam návštevu tohto koncertu. Budete prekvapení.

Kontrafakt: E.R.A.

Dalo by sa povedať, že na Slovensku prežíva práve teraz svoje druhé narodenie štýl zvaný hip-hop. Valí sa na nás čím častejšie zo všetkých rádií a televízií. Jednými z momentálne najvýznamnejších zástupcov sú práve piešťanskí Kontrafakt, ktorých album „E.R.A“ sa úspešne predáva a ich videoklipy majú veľké úspechy. Zisťoval som v hip-hopových kruhoch rôzne názory na túto formáciu, a zistil som, že sú milovaní i nenávidení. Trojica Ego, Rytmus a Aneš (E.R.A.) sa vyznačuje hlavne tým, že servítku pred ústa si nikdy neberú, dalo by sa vlastne povedať, že ani nevedia, čo je to servítka. Na albume sa na nás valí jedna hip-hopová pieseň za druhou, jedna spolupráca za druhou... Naozaj, nájdeme tu hosťujúcich raperov z Poľska, Česka aj ďalších krajín. Raperi Ego a Rytmus „dávajú“ rým za rýmom a do toho všetkého počuť podmaz DJ-a Anešku. Cítiť tu aj značný vplyv rómskej kultúry. V textoch sa raperi chvália svojimi úspechmi a hnevajú sa na všetko možné v tomto svete. Nájdeme tu obrovské priehrštie hrubých expresívnych výrazov. To však patrí k jazyku ulice, ktorým hip-hop je, ale aj tak tu nachádzam, že občas sú tam tieto slová naozaj nasilu, o to je to však väčšia zábava. Naozaj najzábavnejšie sú dve hovorené pasáže (tzv. skity) a ukrytá paródia na Milionára. Je len na vás, čo si o Kontrafakte budete myslieť. Pre mňa je to hlavne dobrá sranda. Záleží od vkusu a celkového poňatia života, ako budete vnímať túto formáciu...

dávid **juck**

bláznivý apríl

slávka **jurkechová**

Neviem kde, kedy a ani z akých príčin bolo toto adjektívum priradené práve aprílu. Hoci je možno pravda, že s prebúdzajúcou sa prírodou sa i v mnohých z nás naraz vykľuje nejaký ten „crazy“ nápad či plán.

Nechápem akou zhodou náhod sa tento rok stal apríl najbláznivejším obdobím i pre mňa. Neviem čím to bude, možno slniečkom, ktoré občas vykukne, dokonca i tu v Ružomberku, kde si na chladné dni a ešte chladnejšie noci zvykám len veľmi ťažko. Po predchádzajúcich skúsenostiach s ružomberskou dopravou, ovzduším či úžasne rušným nočným životom ma táto slnečná realita dosť zaráža. Ale vráťme sa naspäť k aprílu.

Moje aprílové bláznenie sa začalo hneď prvého. Celý deň som v meste, škole, ... a inde stretávala tých švihnutých prvoaprílových maniakov, ktorí sa stoj čo stoj snažia byť nekontrolovateľne vtipní a zábavní. Po tom ako som celá „vyrehotaná“ prišla na tunajšiu supermodernú železničnú stanicu čakať mladšiu sestru, ktorá sa rozhodla, že ma príde navštíviť a prežije tu pár zaujímavých dní napadlo mi, že jej kúpim aspoň nejakú sladučkú čokoládku na privítanie. Vložím ruku do tašky a čo to? Moja peňaženka zmenila majiteľa a ja už len ťažko zistím, kto ním je. Ako malú poznámočku na dokreslenie musím pripomenúť, že testom na hodinách psychológie som zistila, že vo veľmi vysokej miere mám črty cholerika.

Dokážete si teda predstaviť moju reakciu, na ktorú doplatil nejaký chlapík, ktorý mi bol hneď po ruke, a po ňom i moja sestra, ktorá s obrovským aprílovým úsmevom ešte viac podnietila môj pocit zúrivosti. Nuž čo už teraz narobím, hádam nebudem plakať a nervačiť celý pobyt mojej sestry, no a čo je lepším liekom ako návšteva obľúbeného podniku a na náreky a prosby mojej sestry i blízkej diskotéky. Kto by tomu vtedy veril, že naše nešťastie sa ešte neskončilo? Veru tak... Počas exotických pohybov na parkete sa mi ešte podarilo zlomiť opätok na požičaných, pripomínam požičaných čižmách, ale takým spôsobom, aký som ešte nevidela. Do tretice ukradli pri rannom odchode mojej sestre celú kabelku, s telefónom, dokladmi, peňaženkou,...Takže nasledujúcich pár ranných hodín sme strávili na policajnej stanici, ... nuž neuveriteľné.

Myslím si, že i sami si viete predstaviť čo všetko ďalšie som ešte zažila tých nasledujúcich niekoľko aprílových týždňov, keďže toto som dokázala za necelých 24 hodín.

Poučenie pre mňa: Možno nezáleží aký je práve mesiac, nebezpečenstvo číha všade a vždy. A vôbec nemusí byť až tak veľmi aprílovo vtipné.

fakultný seminár

Vzťah súdnictva a žurnalistiky bol hlavnou témou fakultného seminára Katedry žurnalistiky. Stretnutie sa konalo v pondelok 11. apríla 2005 v aule Filozofickej fakulty KU v tradičnom čase. Hosťom bol JUDr. Mário Buksa. Prítomným študentom objasnil pojmy súdnej moci, súdov a prostredníctvom príkladov priblížil priebeh súdnych procesov. V závere poradil, akým spôsobom môžu žurnalisti získavať informácie o rozhodnutiach súdov a zároveň odpovedal aj na niekoľko otázok súvisiacich s jeho sudcovskou praxou.

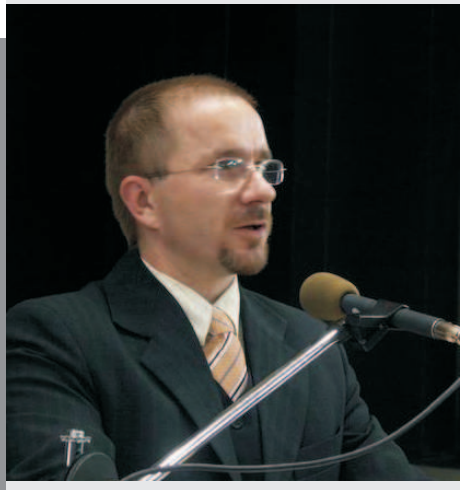

ľubica oravcová

čo sa dialo v sobotu?

Chcete vedieť čo sa dialo v sobotu? Že neviete ktorú a kde? Tak pekne poporiadku. Dňa 16.4.2005 sa v Ľubochni, v dedinke neďaleko Ružomberka uskutočnila súťaž v splavovaní Ľubochnianky. Táto rieka má dosť široké koryto, ktoré sa vlieva do Váhu. Po zime je hladina tejto rieky zdvihnutá, má veľkú rýchlosť a pôsobí nebezpečne. No ako som sa presvedčila v sobotu, nie je všetko také ľahké ako sa na prvý pohľad zdá. Neviete o čom hovorím? Tak vám to vysvetlím. Na súťaž v splavovaní sa mohol prihlásiť ktokoľvek. Člny, veslá, prilby, no skrátka celá výbava bola zadarmo dostupná každému súťažiacemu. Prihlásilo sa dohromady 22 súťažiacich – nie len ľubochňanci. Túto parádu rozvodnenej Ľubochnianky si vyskúšali len muži. Žiadna žena sa neodvážila vstúpiť do člna... No ale napokon sa možno pýtate, že prečo vám o tom píšem. Nepoznáte súťažiacich, neviete menovite kto vyhral. Nebojte sa nebudem vás trýzniť holými faktami. Pre vás som si nechala len to najlepšie. To, čo ma najviac zaujalo na celej tejto paráde, je to, že do cieľa sa dá aj dokráčať. Áno, súťaž na vode a do cieľa sa dá dokráčať. Trať mala dĺžku približne 350 metrov a každý súťažiaci musel splaviť štyri vodopády. V poradí štvrtý súťažiaci splavil všetky tri vodopády bez problémov. No štvrtý, ktorý bol už len 10 metrov od cieľa nesplavil. Keď sa priblížil k spádu natočil čln príliš doprava. Celý čln otočilo bokom a hneď ako zišiel vodopád, prevrátilo ho. Chvíľku bolo vidno iba čln. Neskôr sa splavujúci muž vynoril a do cieľa dokráčal. To čo bolo veľmi zaujímavé, bol jeho úsmev a nadšenie. Vyzeral tak, akoby si to chcel zopakovať. No a vďaka tomuto mladému mužovi som sa neprihlásila do súťaže. Viete vyľakal ma. A práve preto som sa vzdala výhry. Veď ako jediná súťažiaca žena by som bola prvá aj posledná súčasne...

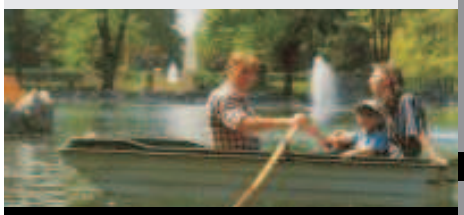

jana riečanová

tomix

zumag

"ducháče"

tomáš **knapko**

Ak ste čítali článok o mojich prvých duchovných cvičeniach (vyšiel v časopise Mymimo, čo bol podľa mňa najhorší časopis, aký som kedy držal v rukách, teda až po Tuneli) sami dobre viete, že tento článok sa stal kultovou záležitosťou a získal som vďaka nemu post najvýznamnejšieho satirika poslednej doby, plus zahraničné štipendium a pobyt na Harwarde. Samozrejme som to odmietol, pretože chcem do štúdia na Katolíckej univerzite vložiť celú svoju dušu. Rozhodol som sa k tematike „ducháčov" vrátiť, a podobne ako to býva pri pokračovaniach hollywoodskych trhákov, aj v tomto pokračovaní budú moje osudy a osudy všetkých katolíkov okolo mňa omnoho tragickejšie, drsnejšie a vzťahy medzi nami omnoho zamotanejšie než kedykoľvek predtým.

Takže. Hneď ako sme docestovali s kaplánom Slotkom do Važca, nejaká žena na schodoch nás upozornila, že žiadne excesy s alkoholom sa tu nebudú tolerovať, lebo ináč sa to bude riešiť disciplinárnym konaním. Uhm. Neviem prečo nám nedôverovala, veď hurhaj sme robili až na druhý deň a skončili sme už o tretej ráno, keď nám kotolník prišiel povedať, že máme konečne držať huby.

Programová náplň duchovných cvičení bola naozaj bohatá. Okrem omší a pobytov v kostole, pre nás kaplán Slotka vymyslel rôzne hry, akože napríklad, „milí študenti, dáme stoličky do kruhu a jeden z vás bude pantomimicky napodobovať nejakú činnosť a po ňom ho niekto vystrieda, zopakuje to, plus niečo pridá, hehe." Bohužiaľ som mal práve vtedy veľmi neodkladné povinnosti, na ktoré si síce teraz už nespomínam, takže som miestnosť s hrajúcimi sa uštipačnými študentmi rýchlo opustil.

Okrem iných zaujímavostí, ako bola napríklad návšteva Važeckej jaskyne, sme mohli byť svedkami duchovného svedectva jedného chlapíka, ktorý našiel Boha. Po tomto svedectve za mnou prišiel kaplán Slotka s tým, že si so mnou chce pohovoriť medzi štyrmi očami. Najskôr som myslel, že je to kvôli tým prachom za ducháče, čo za mňa zatiahol (ktoré mu samo, že vrátim), ale nakoniec vysvitlo, že chce počuť môj názor na to svedectvo. Náš rozhovor trval asi tak minútu, možno aj preto, že som v rozhovore nechtiac použil vety ako „podobných blbostí som si užil s moonistami", ale už sa s tým nedalo jajajaj nič robiť. Ale na druhú stranu som slovo „blbosti" vyslovil mäkkým, takmer materinským akcentom, takže som dúfam nikoho neurazil. Uhm.

Vyvrcholením tohto nerovného zápasu medzi Nebom a Peklom bolo, keď kaplán Slotka prišiel za nami s Knihou v ruke a povedal, že musíme na omši niečo prečítať. Všetci z prítomných študentov však prepadli hanbe, a tak som povedal, že ja niečo prečítam, načo mi kaplán Slotka odpovedal, že je darmo čítať niečo, čomu neveríme, načo som ja povedal, že nech mi teda niečo vyberie, načo on povedal, že by musel dlho hľadať.

Veru, tohtoročné ducháče sa vydarili na sto percent.

téma

čo je ČEBRAĎ?

mária **cerovská**

Tým, že sa človek dostanene medzi nových ľudí, začne sa stretávať aj s novými výrazmi a samozrejme začne ich používať. V zimnom semestri sme začali používať slovo Čebraď. Totiž často sme ho používali vo výrokoch na Logike. Vždy som sa snažila všetky príklady, nové informácie zapisovať do zošita. Potom som sa k nim čo najskôr vrátila, aby som na ďalších hodinách ľahšie pochopila nové veci, ktoré súviseli s predošlými. Pamätám si na niekoľko vyučovacích hodín, ktoré boli dosť chaotické. Skoro všetci sme sa prekrikovali, málokto mal v nových veciach jasno. Ja som sa samozrejme na to všetko tiež nedívala optimisticky. Nevedela som si v tej chvíli predstaviť test, ktorý ma čakal. Postupom času sa však všetko vždy záhadne vyrieši. Takže sme sa úspešne prehrýzli ku kreditom. Keď sa pozeráme po určitom čase naspäť, tieto veci sa nám zdajú úplne nepodstatné. Možno sa nad nimi iba usmejeme.

Po presunutí do letného semestra sme na predmety z toho predošlého zabudli. Opäť prišla jar. Počula som od niektorých ľudí, že zimu nemajú až tak radi , ale s novou jarou sa opäť cítia lepšie. Konečne sa zbaviť ťažkých zimných topánok a vetrovky je super. Hlavne ak zima trvá tak dlho.

Niekto prišiel s nápadom, že keď už tá jar prišla a svieti slnko, mohli by sme to využiť. Spolu nás bolo asi osem, rozprávali sme sa o tom, kam vlastne ideme. Padlo slovo Čebraď a začala som rozmýšľať, prečo a odkiaľ mi je to slovo známe. Spomenula som si na hodiny Logiky. Kráčať nebolo také jednoduché, pretože sme nemohli nájsť chodník. Podstatné však je, že sme tam boli, pozreli sme si z výšky Ružomberok. V tomto prípade ani nebolo také dôležité kadiaľ sme išli. Išli sme spolu.

surfujeme

oľga kusá | marika bangová

Zdravíme všetkých jarnou únavou trafených surferov.

Dúfame, že ste si vymenili zimné bundiská za jarné bundičky (pravda, okrem tých, ktorí finišujú so skúškami ešte z minulého semestra, a tak nepostrehli, že sa sneh roztopil) a s hrôzou zistili, že sú tie bundičky tesné. Darmo, sviatočné „prežieračky“ urobili svoje.

Milé žienky, máme pre vás radu: Vyhľadajte si **www.reduktip.sk** a zistíte, že okrem anorexie a bulímie existujú aj rozumnejšie riešenia ako chudnúť. Na tejto stránke na vás čaká aj kopec zábavy.

Ak vám už dlhší čas haraší a nebude to len jarou, prišiel asi čas na zmenu. Veď poznáte to: Čakám ju pred domom prší mi za golier odkiaľ sa poznáme...

www.pokec.sk.

Aby sme tu neharašili ako feministky, niečo sme našli aj pre mužov.

Na **www.koncerty.sk** sú zmapované rôzne hudobné akcie z celého Slovenska. Lets go!

A nakoniec sme si nechali webovú stránku, na ktorej si oddýchnete a načerpáte nové sily a zistíte, že trávenie voľného času môže mať veľa podôb. Nech sa páči **www.oddych.sk**. Mimochodom, je to univerzálna stránka (t.j. relatívne pre všetkých.)

V predchádzajúcich číslach sme vám vždy na konci dávali zopár „dobrých rád“ do života, teraz sa s vami len rozlúčime. Želáme vám veľa študijných úspechov, chuti do učenia, čo najmenej opravných termínov, ale nepreháňajte to veľmi. Niekedy je menej viac.

Do zharašnia. Nezabúdajte: VŠETKO JE NA WEBE!

téma

JAR PRIŠLA

lucia **furťová**

Po strastiplnej zime, ktorá nás nečakane zastihla, vám chcem vážení kolegovia poblahoželať, že ste prečkali toto nemilosrdné obdobie a tým sa úspešne dočkali jari.

Viem o tom, že niektorí z vás ani len náhodou netušia o čom rozprávam, však Dávith. Mackovia predsa cez zimu spia.
No nájdu sa aj takí, ktorí od nadšenia, že vidia slnečné lúče zahodia svoje myšie kabátiky a prejavia sa hneď v prvých jarných dňoch. Zmeny preto badať aj na najvyšších postoch.

Páni predstavení akoby nabrali až nezdravú odvahu a snažia sa nám znepríjemniť zimné prebúdzanie. Ale predsa, nebuďme nespravodlivý, vždy sa nájde niekto, kto nám náladu povzdvihne. Veď aj taká pizza poteší, však?

Medzi miestnymi sa to prejavuje rôzne. Kreatívnejší si zmenia šatník - to vysvetľuje enormný nárast kanárikov v uliciach. Odvážnejší sa rozlúčia so zimou novou láskou/láskami (je to individuálne vzhľadom ku hladine feromónov v krvi). Športové typy sa rozbehajú po širých lánoch SKI parku aby do svojich pľúc nainhalovali, čo najviac kyslíku a tým prekrvili všetky šedé bunky držím im palce.

Ale povedzme si pravdu - nie všetkých postihne táto eufória. Mnohí z nás si uvedomia dôležitosť, no hlavne súrnosť všetkých školských povinností a preto zahodia bez mihnutia oka lukratívne ponuky na rande, či prechádzky po slnečnom Ružomberku a bez váhania sa pustia do štúdia.

Preto by som chcela upozorniť obyvateľov Ružomberka na zvýšenú koncentráciu študentov Katolíckej univerzity v priestoroch Mestskej knižnice a tým ich poprosiť o uvoľnenie nasledovných priestorov (podotýkam, že sú potrebné výlučne na štúdium): lavičky pred zmrzlinou a stánkom s občerstvením, kaviarne v poobedňajších hodinách, ďalej parkové inštitúcie a v nočných hodinách bary, veď si to musíme niekde zopakovať ...

Ďakujem

foto po večieri; zľava: v.bocko (časopis zumag), p.herman (tv markíza), p.piatka (časopis žužo + zakladateľ projektu univerzitníky - združenie vysokoškolksých periodík)

Boli sme v Zvolene na ŠP časť 1:

CLUB MINISTRY OF FUN ZVOLEN

Keď sme už boli vo Zvolene, bolo by smutné, keby sme obišli okrem Zvolenského zámku v centre mesta (kde sme sa fotili ako pacienti so sochami) aj najhustejší Zvolenský discoclub Ministry Of Fun. Tak sme s Vladom odchytili nejaké Štúrove „čaje“ a v piatkový večer vtrhli do tohto tučne vybaveného kolosu zábavy. Poviem vám len jedno: „Akropola je poráda díra!“

Boli sme v Zvolene na ŠP časť 2:

AKO PATRIKOVI HERMANOVI SPADOL HRÁŠOK Z VIDLIČKY

Počas piatkovej tlačovej besedy so Zlaticou Puškárovou a Mariánom Gavendom si zobral Patrik Herman (moderátor TV Markíza) besedného hosťa (ktorý práve nebesedoval) kúsok bokom a dal mu pred kamerou jednu-dve otázočky. Keďže ale bol stále prítomný v besednej miestnosti, vyrušoval besedujúcich. To isté vyparatil aj so Zlaticou. Večer, keď sme s Vladinom pojedali večeru, prisadol si ku nám pán Herman. Nemohol som mu nevytknúť túto trápnu záležitosť. Keď to začul, vyvalil na mňa zraky a vidlička v jeho ruke sa zachvela (možno mu aj zaskočilo). Potom vysvetlil, prečo tak učinil (mal požičaného kameramana len na chvíľočku a tak musel rýchlo konať). Napokon však uznal svoju chybu a to sa cení. R3SP3ST Patrik Herman.

zumag

outdoor

Štúrovo pero ‘04

vincent **bocko**

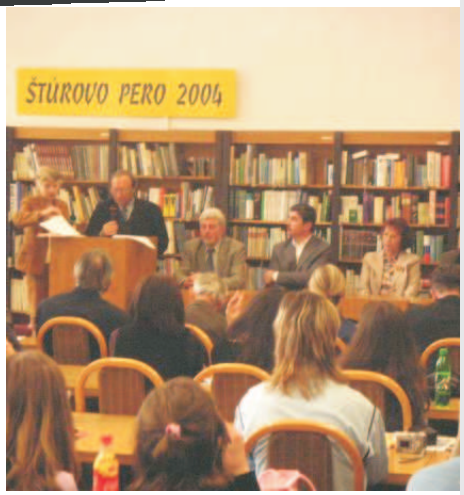

22. 23. apríla sa v krajskej knižnici Ľudovíta Štúra vo Zvolene uskutočnilo vyhodnotenie uznávanej novinárskej súťaže Štúrovo pero. Kategorizovaná bola podľa dvoch základných delení na časopisy a publikované príspevky. Stredoškolských časopisov sa zúčastnilo tohto roku sedemdesiat jeden, vysokoškolských osem. Individualisti, ktorí publikovali do celoslovenských periodík rozvetvili aj druhú kategóriu o ďalšie dve vetvy. Zo stredných škôl ich prišlo sedemdesiat tri, z vysokých osemnásť. Táto súťaž sa koná pod záštitou TV Markíza, čo privialo aj „zaujímavých“ hostí ako Vlado Repčík či Zlatica Puškárová na tlačové besedy. Stredoškoláci sa prejavili hlavne pri v dnešnej dobe už až moc propagovanej téme reality-show a potom utekali po autogramy k „polobohom“. Zaujímavé a skúsenostne rentabilné boli stretnutia členov jednotlivých kategórii v samostatných skupinách spolu s hodnotiacou porotou.

Časopis ZUMAG získal v kategórii vysokoškolských časopisov ocenenie za grafickú úpravu. V kategórii individualistov našu katedru zastupoval aj Vladimír Buzna, ktorý tiež neodišiel naprázdno.

Oficiálne smútiť nemusíme

foto
http://today.reuters.com/Pictures/default.aspx

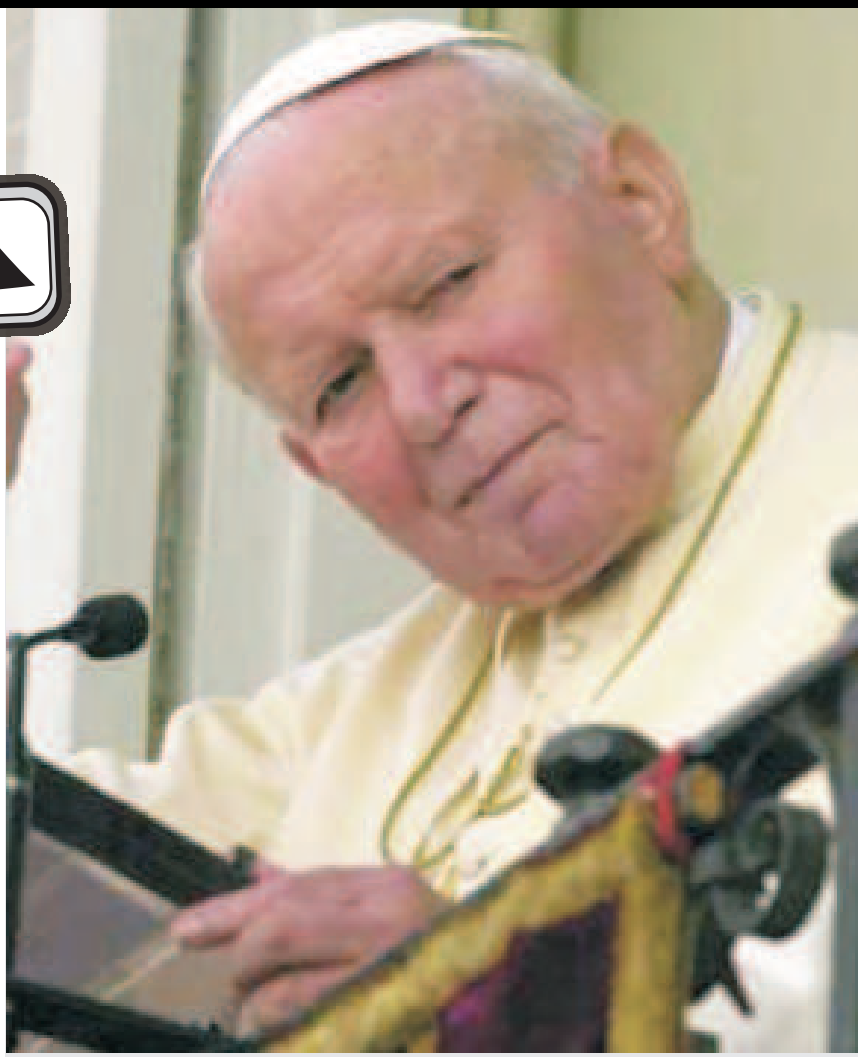

Smutná správa o smrti pápeža Jána Pavla II. zasiahla celý svet. Veriaci stratili obrovský pilier, ktorý ich všetkých spájal. Ľudia prišli o vzor viery a pokory. Odišiel človek, ktorý pre celý svet urobil tak veľa. Miloval všetkých. Vedel odpustiť aj vlastnému atentátnikovi a v duchu evanjelia sa vrátil, aby sa stretol s touto stratenou ovečkou. Motivoval mládež a vyzýval ju k modlitbám, pretože práve v nej videl nádej pre budúcnosť Európy i sveta. A títo mladí, akoby cítili priamo na vlastnej koži dotyk jeho lásky, ešte oddanejšie nasledovali jeho prosby a často ho zdravili silným burácaním a potleskom. Ján Pavol II. bol akýmsi súčasným zosobnením Ježiša Krista, pretože aj napriek bolestiam a fyzickému trápeniu, myslel hlavne na tých druhých.

Tak tomu bolo, aj keď sa rozhodoval, či príde tretí raz na Slovensko. Absolvovať takú náročnú cestu v jeho stave bolo totiž vždy rizikom. No on neváhal. Slovensko mu bolo blízke. Často rozprával, že jeho rodné Poľsko a našu krajinu rozdeľujú či vlastne spájajú iba Tatry. Tie mal tak rád. A možno aj vďaka tomu, že rečová bariéra medzi nami nebola až taká veľká, aj Slováci sa cítili byť pápežovými rodákmi. Preto by si mnohí radi uctili jeho pamiatku dňom štátneho smútku. To však neprichádzalo do úvahy. Smútiť sa síce môže, no nie oficiálne. Slovensko nemá zákon, ktorý by toto umožňoval. Tak nám museli stačiť iba vlajky na pol žrde. Lenže keby si niekto dal záležať na tom, aby všade boli aspoň tie.

Dalo by sa to zhrnúť iba jedným slovom. Úbohé. Odišiel človek, ktorý ovplyvnil i tých, ktorí neverili, človek, ktorý bojoval s komunizmom a bol proti vojnám a napriek tomu u nás nemá právo ani na deň smútku. Zvláštne. Natíska sa otázka, čo ešte mal urobiť pápež, ktorý celý život presadzoval Ježišov Zákon, aby to pohlo zákonmi svetskými.

ľubica oravcová

Papam Benedictum XVI
Joseph Ratzinger

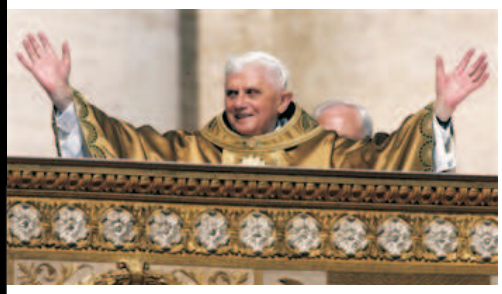

Jeho posolstvo novinárom
Dňa 19. aprila 2005 vyšiel krátko pred osemnástou hodinou z komína Sixtínskej kaplnky biely dym – symbol zvolenia pápeža.. Vyhlásenie o 18.45 hod učinil z balkóna Baziliky sv Petra v Ríme kardinál Medina Estevez. A Kto sa stal novým pápežom? Kto je nástupcom Jána Pavla II. a 265. nástupcom sv. Petra? Je to nemecký kardinál, prefekt Kongregácie pre náuku viery Jozef Ratzinger, ktorý prijal meno Benedikt XVI.

Jozef Ratzinger sa narodil 16. apríla 1927 v Marktl am Inn (diecéza Passau v Nemecku) v rodine komisára žandárstva. Spolu so súrodencami Máriou (zomreala v r. 1991) a Georgom prežil svoju mladosť v Trausteine. V posledných mesiacoch 2. svetovej vojny pôsobil v armáde – protilietadlové sily. Študoval filozofiu a teológiu vo Freisingu a v Mníchove. Po štúdiách prijal kňazskú vysviacku. Ako kaplán pôsobil vo farnosti Munchen-Bogenlausen a neskôr ako docent na Arcibiskupskom kňazskom seminári vo Freisingu (docent dogmatiky a fundamentálnej teológie), kde sa habilitoval prácou o sv. Bonaventúrovi. Neskôr je menovaný za arcibiskupa Mníchovsko-freisinskej arcidiecézy a v roku 1977 za kardinála. 5.apríla 1993 ho Ján Pavol II. povyšil na kardinála biskupa suburbikárskej dieceézy – Velletri-Segni. V roku 2002 sa stal dekanom kolégia kardinálov. A čím sa preslávil? V rokoch 1986-92 viedol Pápežskú komisiu pre zostavenie Katechizmusu Katolíckej Cirkvi a t. r. dostal Cenu sv. Benedikta za napomáhanie života a rodiny v Európe v meste Subiaca.

Po konkláve (ukončené 20. apríla o 9.00 hod slávnostnou sv. omšou v Sixstínskej kaplnke, Tam predniesol slavnostné posolstvo. V ňom zdôrazňoval nutnosť teologického dialoógu, novinári ho označili za pokrokové) sa osobitne stretol s akreditovanými novinármi (23.apríla 2005 o 11.00Hod v Aule Pavla VI. Vo Vatikáne). Príhovor k nim mal vo viacerých jazykoch. V ňom novozvolený Benedikt XVI. ďakoval novinárom za prácu, ktorú urobili počas pohrebu Jána Pavla II. a tiež počas konkláve a podotkol:“ Cirkev si od II. Vatikánskeho koncilu uvedomuje potrebu a účinnosť Spoločenských komunikačných prostriedkov.“ Novinárov vyzval k tomu, aby pri svojej práci nezabúdali na dôstojnosť človeka a jeho hodnotu ako ľudskej osoby. Zároveň vyjadril obdiv všetkým pracujúcim vo Vatikáne (nadčasy a provizórne podmienky) počas týchto dní. V závere príhovoru nezabudol na požehnanie ich práce a vyjadril presvedčenie, že spolupráca Vatikánu s novinárskou obcou bude plodne pokračovať.

lucia šoltísová

foto
http://today.reuters.com/Pictures/default.aspx

katastrofa alebo požehnanie

mária **pustulková**

Vysoké Tatry boli oddávna akousi oázou pokoja, do ktorej sa utiekali ľudia zo všetkých kútov našej republiky. A nielen oni, boli obľúbenou destináciou aj pre zahraničných turistov – „hľadačov pokladov“. V tomto prípade, onen poklad predstavuje pokoj, harmóniu človeka a prírody, ktorá sa vo Vysokých Tatrách priamo odzrkadľovala.

Bolo to jedinečné miesto oddychu, rehabilitácie alebo liečebných pobytov. Turisti vstávali, takpovediac, s východom slnka, aby im neunikla ani najmenšia troška celej tej nádhery, ktorá ich obklopovala na každom kroku. Obdivovali krásy tatranských plies, dokonalosť fauny a flóry, majestátnosť brál a štítov. Obdivovali... vtedy.

V súčasnosti v Tatrách tiež vidieť turistov, ale už nie v pravom zmysle tohto slova. Pobehujú s fotoaparátmi, dokumentujú katastrofu, ktorá Tatry postihla. Nevnímajú už krásy prírody, ale skôr spúšť, ktorú tu po sebe ničivý živel zanechal, ako krutú demonštráciu obrovskej sily prírody.
Mnohí pôvodní obyvatelia sa sami seba pýtajú: Čím sme si to zaslúžili? No každý si na túto pomyselnú otázku odpovie sám vo svojom vnútri. Príroda sa azda mstí za príkoria, ktoré jej človek spôsobil... Iste, nové stromy sa nepochybne vysádzať budú. Ale už to nebudú stromy, tie stromy, ktoré tu s nami čosi prežili, ktoré si už toho mnoho pamätajú, z ktorých dýcha „múdrosť starých otcov“...

Jedno je však isté: už to nikdy nebude ako predtým.

To už spomínané TO sa stalo 19. novembra 2004. Začalo TO okolo 15:00 jemným vetrom, ktorý postupne silnel, vytváral víry až prepukol do besnejúcej víchrice, s rýchlosťou vetra cca 190km/hod, podobnej orkánu. Na dojmy som sa spýtala ľudí žijúcich priamo v Tatrách:
„V správach sme počuli výstrahu, že bude silná víchrica, ale veľmi sme sa nad tým nezamýšľali. Po polhodine telefonovala sestra, že zapadla v Poprade a je treba ísť k otcovi. S úzkou dušičkou som sa vybrala s deťmi na cestu, pretože už spoza okien bolo nepríjemné pozerať ako sa tie stromy ohýbajú, lámu a padajú. Zrazu som počula, ako praská drevo, nevedela som, ktorý strom práve padá. Ten strach bol neznesiteľný. Našťastie, strom blízko domu okno nerozbil – aj keď sa zlomil – s veľkým buchotom ostal ležať na streche. Stále som nechápala čo sa deje. Okolo 22:00 sa víchrica pomaly utíšila a my sme sa uložili do postele v nádeji, že je po všetkom... Ráno bolo hrozné, neverili sme vlastným očiam...“
„Je to trest boží, že sme takí zlí? Alebo nám len príroda naznačila, že sa máme starať o mladých ľudí – ako o mladý les? Ten pôvodný les starol, odchádza, nové nastupuje. Keď chceme ísť ďalej, musíme sa starať o novú generáciu. Nielen ľudí ale aj porastu...“/takto reagoval miestny pán farár na katastrofu/

Niektorí mali „šťastie“, do Tatier sa nedostali a zapadli v neďalekom Poprade:
„Z Popradu /z práce/ sme mali ísť okolo 16:00 autobusom, ale vtedy bolo už to peklo rozpútané. Boli sme nútení vrátiť sa do kancelárií a prečkať tam do rána víchricu. Bolo to hrozné, aj keď sme tam neboli, ale boli tam naše rodiny. Tá bezmocnosť proti obrovskej sile živlu bola hádam horšia ako priamo strach z nej. Celú noc sme telefonovali, miestami sa dovolať ani nebolo možné, čo dvíhalo vlnu paniky aj v Poprade – mimo katastrofy. Telefonovala som bratovi do Čiech, či už o tom vie. Práve sledoval správy a nemohol uveriť vlastným očiam. Potom ho už len premohol smútok a spolu sme plakali...“
Teraz, takmer štyri mesiace po katastrofe, je to rovnaké. Rovnaký smútok v duši pri pohľade na holé kopce, spustošenú krajinu, zničenú prírodu. No sú aj ľudia, ktorí smútok na jednej strane síce cítia, ale na strane druhej sú aj „spokojní“ s výsledkom, resp. následkami katastrofy. Ničivá víchrica sa prehnala pozdĺž Cesty slobody, ktorá vedie naprieč celou oblasťou

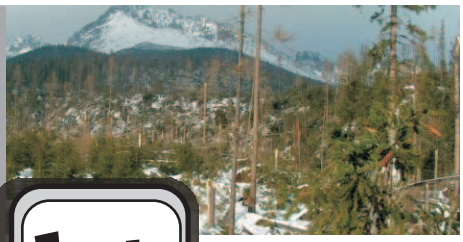

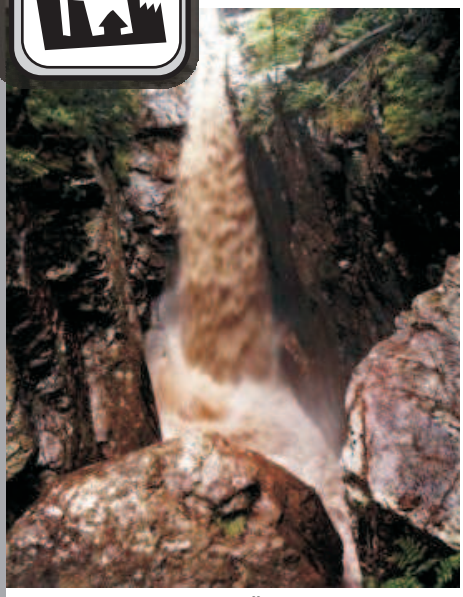

/Od Podbanského po Ždiar/. V okolí tejto cesty sú vybudované dediny a osady, ktoré spolu tvoria mesto Vysoké Tatry. Víchricou boli zasiahnuté vlastne iba tieto obytné časti.
Obyvatelia Vysokých Tatier, ktorí sú „spokojní“ argumentujú slovami: „Stromy padli len okolo obydlí, vrchná hranica lesa je takmer neporušená. Konečne na seba aj vidíme, je tu viac slnka. Príroda vie, čo robí...“
S týmto názorom, že príroda vie čo robí, súhlasím, ale predsa len nepatrím úplne ku skupine ľudí, ktorí v katastrofe vidia aj dobré stránky, ako rozšírenie lyžiarskych tratí, či vybudovanie ďalších rekreačných stredísk apod. Smútok v duši stále ostáva a nezmenší sa ani vedomím, či vidinou nového začiatku. Pretrváva strach z konca starej éry a súčasne jednej novej, ktorá už nastúpila, no nesie v sebe paniku z niečoho nového a neznámeho, čoho sa ľudstvo bojí od nepamäti...

Myslím si, že Tatry mali ostať také, aké boli doposiaľ, také pre ktoré sem prichádzali turisti zo zahraničia, nie preto aby poľutovali ohyzdného Quasimoda, ale aby mohli znova obdivovať jedinečnosť a krásu Esmeraldy.

psychické vlastnosti žurnalistu

Novinár, žurnalista - novodobý Amerigo Vespuci - namiesto objavovania nového kontinentu, stáva sa akýmsi médiom sprostredkovania informácií, pre nás – obyčajných ľudí. Každodenne vyberá tie najdôležitejšie, najpútavejšie, najzaujímavejšie. Neúnavne hľadá správy, ktorými by potešil, ohúril, či dokonca otriasol svojimi vernými čitateľmi.

Je aktívny ako stopovací pes, koná aj nad rámec svojich povinností, vyplývajúcich z tohto povolania. Akonáhle zavetrí senzáciu, vystrelí ju cieľavedome a často krát nekompromisne na výslnie informačného neba. Po slávnostných fanfárach a odovzdaní Pullicerovej ceny do bezúhonných rúk nášho drahého priateľa, zožne úspech a slávu s ním súvisiacu disciplinovane, pohotovo, i keď iniciatívne. Na začudovanie kolegov vystrúha ten najskromnejší úsmev, aký kto kedy videl.

Nerozumie kritike a závistlivým pohľadom svojich kolegov, veď on sám si túto cenu zaslúžil zo všetkých najviac: jeho objektívnosť, keď ani jediným slovkom článok neprikrášlil alebo nepridal hádam čosi, čo s témou nemalo nič spoločné, efektívnosť, s akou si adresátov dokázal získať a kvalifikovanosť, ktorá nie je len prejavom vzdelanostnej kvalifikácie, ale dokonalým ovládaním odbornej problematiky, ktorú má v redakcii na starosť, či témy, ktorú spracúval, nemá určite podľa jeho názoru obdoby (jeho skromnosť sme už spomenuli však?).

Jednoducho, stručne a jasne – jeho charakter je nepoškvrnený ako prvý sneh a mravnosť by mala byť jeho priezviskom. Je tvorivý a zvedavý ako malé dieťa, ktoré ešte nie je poznačené technickými výdobytkami tej ktorej doby. Vzdelanie pochopiteľne získal na tých najprestížnejších univerzitách, je rozhľadený – má čo povedať ku každej téme a ak náhodou nie, okamžite vie, kde sa ktorej informácie môže dopátrať. Toto je taký presný obraz psychických vlastností žurnalistu dnešnej doby, aký len bolo možné podať. Snažme sa aj my – nová nádej novinárstva – byť ako on, nech nám všetkým ide žiarivým príkladom.

Trochu vážnosti na záver: Aký by mal byť žurnalista?
Dobrý novinár musí v sebe spájať vlastnosti štátnika, spisovateľa, encyklopedistu, veštca, apoštola, filozofa i obchodníka.

mária pustulková

žurnál

outdoor

saya KASSEL

slávka **jurkechová**

Minulý týždeň som cca 9 dní strávila mimo svojej rodnej vlasti v západom Nemecku, konkrétne v meste Kassel. Bola to už moja tretia návšteva tento rok, no jednoducho sa riadne musím snažiť, aby som svoje zaľúbenie v cestovaní a spoznávaní niečoho nového dokázala skombinovať s prednáškami a školou celkovo. I keď, ako som už povedala, najhlavnejším dôvodom môjho koníčka je spoznávanie nových ľudí, krajín, vypustenie „pary“ a odreagovanie sa, tentokrát môžem svoju návštevu odôvodniť tým, že som tam pôsobila ako hráčka stolného tenisu a tlmočníčka. Môj sen sa začal realizovať hneď ako nás (spolu s trénerom, avšak v iných izbách-upozorňujem z dôvodu predídenia nedorozumeniam :-)) ubytovali v tak obrovskom a luxusnom dome, ktorý by len veľmi ťažko mohol patriť niekomu zo strednej vrstvy. No samozrejme jeho obyvateľmi a vlastníkmi boli nemecký riaditeľ banky a uznávaný zubár, jeho manželka veľmi krásna a mladá Ruska pochádzajúca z Kaukazu a ich dve rozmaznané krpaté deti. Atmosféra, hoci zo dňa na deň uvolnenejšia, sa s domácim prostredím (večer v pyžamku pred starou telkou na rozheganom gauči a v ruke chleba s masťou a cibuľou) nedá absolutne porovnávať.
A mne sa tam predsa páči! Jasnačka, že mi vadí ten ich nadradený prístup, chladný pohľad kontrolujúci každý váš krok. Dokonca i na tréningoch (prizvukujem že každodenne minimálne 4 hodiny) nás chceli a takmer sa im to i podarilo, zniesť zo sveta. No predsa sme sa nevzdali! Tvrdohlavosťou a rovnakým prístupom aký oni zvolili voči nám, sme sa im nakoniec predsa dostali pod kožu.
Pre mňa osobne neexistuje vzrušujúcejší pocit ako nachádzať sa v cudzine, spoliehať sa len sám na seba, na svoje vedomosti, učiť sa „hrou“, vlastne konverzáciou, ktorú nadovšetko milujem. A jedine tá mi pomohla, aby som nových nemeckých priateľov mohla spoznať, dozvedieť sa niečo nové, o nich, o ich krajine, aby oni mohli spoznať mňa a zistiť aká som úžasná a bezchybná baba. A o tom to je!
Možno teraz hovorím len subjektívne, a možno sa nájde i medzi vami niekto, kto si povie: „Ja to cítim rovnako,“ každopádne však: Akonáhle opúšťam rodnú zem, nachádzam sa za hranicami mojej milovanej, vidím niečo nové, nikdy nepoznané, nepreskúmané, neunavujúce a nestereotypné. Krajinu, cudzinov, nový spôsob života, inú reč, kultúru,.....
vypínam mobil, prestávam myslieť na problémy, na to ako zasa budem vstávať a ráno v autobuse pozdravím rovnakého šoféra, ako si vypočujem nové klebety, ako sa stretnem s nejakým konfliktom, ako....
No proste, kto ten pocit nemá a nestotožňuje sa so mnou, len ťažko toto všetko pochopí! A možno predsa. Ale to ja už neviem posúdiť. Lebo ja to viem a v malom kútiku svojho srdca veľmi skromne pokladám za svoj životný zatiaľ nenaplnený cieľ!

indoor

katedrovica mala úspech

ľubica **oravcová**

Keď sa povie slovo „katedrovica“, nezainteresovaným to nič nepovie. Študenti a vyučujúci Katedry žurnalistiky si však okamžite spomenú na dobrú zábavu, ktorú mali možnosť zažiť v stredu13. apríla od 19-tej hodiny. Prípravy, ktoré tomuto stretnutiu predchádzali, boli určite robené celým srdcom, pretože výsledný efekt bol naozaj skvelý.

Úvodné slovo s typickým slovenčinárskym nádychom mal Jozef Mlacek, vedúci katedry. Následne sa všetci dozvedeli, že aj dejiny môžu byť sladké, pretože vyučujúca dejín žurnalistiky Danuša Serafínová venovala každému ročníku jednu bonboniéru plnú praliniek. Katedrovica pokračovala scénkami, spevom či obrazovou prezentáciou, vďaka čomu sa predstavili všetky tri ročníky žurnalistov, súťažou dokonca aj doktorandi.

Prvý ročník si pripravil scénku o pečených myšiach, ktorú predviedol v normálnom, rýchlom, pomalom, smutnom či veselom prevedení. Okrem toho prítomní zistili, kto z nich je posledným mohykánom. Následne všetkým zaspievala semifinalistka SuperStar Zuzka Cibová.

Druháci to vďaka istému počítačovému mágovi zobrali trochu technickejšie. Na úvod všetkých pobavil príhovor prezidenta Busha adresovaný práve účastníkom stredajšej katedrovice. Keďže SuperStar sa niesla celým programom, aj tu nechýbal jeden z jej účastníkov. Slávny Erik Baláž v podaní ešte slávnejšieho Erika Goliana zožal veľký úspech. „Niečo podobné neskúšajte, lebo by ste nemuseli dokončiť túto školu!“ Tak niečo podobné sa ozvalo tesne pred obrazovou prezentáciou, v ktorej ktosi poškriabal auto prodekana Petra Olekšáka alias sponzora „pizzového šialenstva“, ktoré bolo v závere katedrovice.

Tretiaci si na úvod pripravili diskusiu. V relácii Pod Letlampou vtipne rozoberali problém vajec po roku 1989. Na Superstar respektíve AntiStar nezabudli ani oni. Piesňou Kým vieš písať a sľubnými výkonmi pre Hviezdnu rotu všetkých pobavili. Nakoniec ešte ukázali, ako sa má správne breptať.

Doktorandi si pripravili súťaž, v ktorej vedúci družstva musel vďaka pantomíme predviesť text jednej vety a ostatní členovia museli hádať, o čo ide.

V úplnom závere prvej časti katedrovice ešte prváci zložili slávnostný sľub o rešpektovaní starších spolužiakov a vyučujúcich. Stretnutie vyvrcholilo túžobne očakávanou fázou s občerstvením, na ktorú sa už všetci vzhľadom na pokročilý čas a prázdne žalúdky tešili.

foto: j.holdoš

KÝM VIEŠ PÍSAŤ

text piesne, ktorú interpretovali tretiaci ako súčasť svojho programu na katedrovici

Viem na nete surfovať
a maily mám už dávno poslané
Vždy sa dajú spracovať
rôzne ťažké témy zadané
Bez debát
mňa nezastaví žiaden pád,
verím sebe, svojim ideám

REFRÉN:
Kým vieš písať, tak máš prácu,
hádam sa v nej uchytíš
A s ňou dobrú plácu
raz si zariadiš
Kým vieš písať, tak máš náskok,
svoje zdroje si vždy chráň
Skús sa správať s láskou,
a nebudeš mať svár,
s nikým svár

Neviem hlúpo nudiť sa,
a žiť zo vzduchu,
rozum v hlave ešte stále mám
Viem, že niečo do brucha,
okrem nádychu,
získam si len prácou v médiách
Nie, ďakujem,
o klamstvo nemám záujem
Hľadám pravdu, lebo niečo viem

REFRÉN

Nech príde sem prievan (jejeje),
tak ako zmýšľam,
chcem písať,
do žíl sa ti vlievam (voovo),
čas dáva nám čas, keď chceš niečo nájsť
Kým vieš písať, tak máš prácu
hádam sa v nej uchytíš

REFRÉN

S nikým svár
A nebudeš sa báť
viac báť.

ľubica oravcová

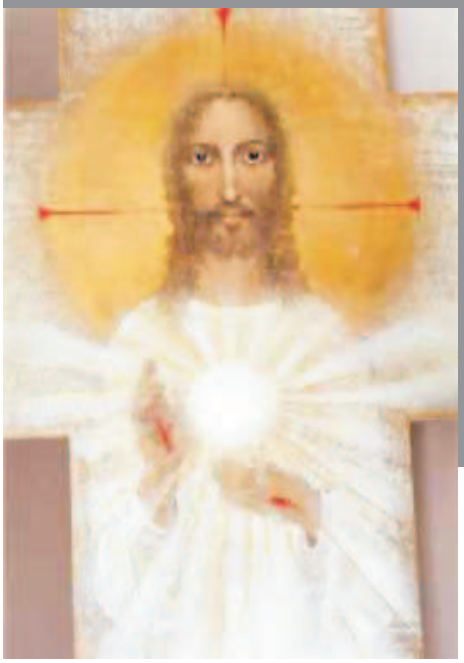

KEĎ HO MILUJEŠ NIEJE ČO RIEŠIŤ

A je to tu. Už nielen podľa kalendára, ale aj podľa počasia tu máme jar. Všetko sa prebúdza, príroda, ale aj naše hormóny všetko kvitne, spieva, vonia a naznačuje, že sa blíži máj - lásky čas. A práve v tomto období prebúdzania sa je často náš rozum ten, ktorý zaspáva. Láska. Tá nám dokáže poriadne pomotať hlavu a funkciu rozumu preberá srdiečko.

Aj istý môj kamarát sa takto zaľúbil. Jeho láska mala všetko, čo treba. Svojej vyvolenej bezvýhradne dôveroval, bol pripravený podržať a podporiť ju v každej situácii, obránil by ju proti všetkému zlu a pred každým by ju ochránil, nikdy jej neklamal, vždy bol ochotný vypočuť si ju… ľúbil ju tak, že (by) za ňu dal aj život. Mohli by sme povedať, že jeho láska bola dokonalá. Ale bola aj poriadne bláznivá. Tej, ktorú tak miloval, odpustil každú neveru a zradu (a nebolo ich málo), bol ochotný na všetko zabudnúť a začať odznova aj po tisícikrát. Častokrát sa nechal z tej veľkej lásky využívať, všetko prepáčil a už to viacej nepripomínal. Nikdy nebol dotieravý, ale vždy ju čakal a nič nevyčítal. Mal pre ňu len pekné a láskavé slová, len dobré a milujúce srdce. A čas? Čas mal pre ňu vždy. Nikdy sa nesťažoval a na nič si nenárokoval. Chcel sa s ňou smiať aj s ňou plakať. A túžil len po tom, aby bola šťastná a aby ho mala trochu rada…

Kto z nás by nechcel byť tak veľmi milovaný? Dobrá správa. Ten môj Kamarát sa zaľúbil práve do teba. A „stará múdrosť“ hovorí, že na lásku musia byť dvaja. Ja by som už neváhala… veď, ak Ho miluješ, nie je čo riešiť.

anna sabuchová

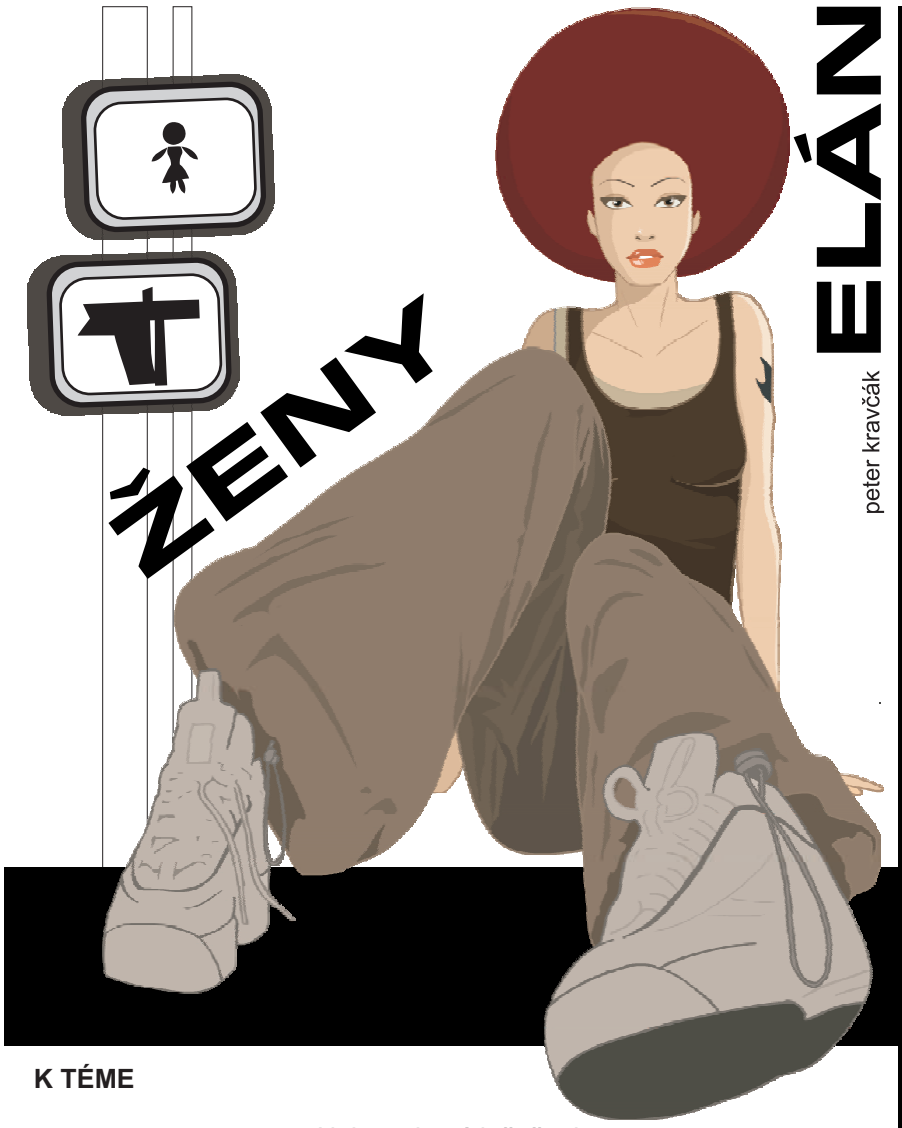

K TÉME

Najprv zimné leňošenie,
potom jarné harašenie,
náladičku ešte k tomu
prináša nám jar do domu.
Množstvo farieb hýri svetom
podobné sú lúčnym kvetom.
V móde sú všetky farby veselé,
nosia sa od pondelka až do nedele.
Na jar veľká energia do nás vstúpi
až niekedy správame sa ako hlúpi...
Najmä my ženy začíname ,,vymetať" obchody.
No a čo - však toto všetko ide dnes do módy!
Akciový tovar nakúpime
konečne si šatník vymeníme...
Veď každá žena chce pekne vyzerať
na každú príležitosť vhodný odev mať.
Oranžová, žltá, červená, zelená...
čo táto kombinácia farieb znamená?
Predsa že s módou držíš správny krok,
na jar, v zime, v lete...- takmer celý rok!
V šatníku maj odevy biele a aj čierne,
tieto farby sú tiež ,,in" a naviac hodnoverné.
Svetu sa hneď zapáčime,
aspoň si to vždy myslíme:o)
Potom, keď k nám teplé leto zavíta
a ak náhodou sa nás opýta,
že či sme naň dobre pripravené,
my smiechom a farbami mu odpovieme.
Vtedy sme so sebou spokojné nesmierne,
keď kráčame s dobou a keď sme moderné.
Ja rozumné vysvetlenie k tomu nemám,
iba že takto haraší na jar všetkým ženám...:o)

Na rohu búdka, sparno je v nej a ja v tom sparne postávam. Je z priateľov, ktorých už dávno mám, s ktorými nie som sám. Čakám ju pred domom, prší mi za golier, odkiaľ sa poznáme nikomu nepoviem. Má všade jemnučké, chĺpky jak broskyňa. Klasicky hanblivá, smeje sa očami, aj keď sa stretneme pozerá do zeme, vždy si to tajomstvo očami povieme.
Chcem Ťa pozvať na večeru, kde na to však vziať, index a česť nedá sa zjesť. Ani sme sa nehľadali a predsa sme sa našli, asi je to mágiou večnej ženy v tebe alebo tým, že si samozrejmá a žiadúca ako soľ v chlebe. Básnik by povedal, že máš oči ako súmrak nad milovaným mestom, kde sa ukrývaš v rockových kláštoroch, keď sa odviažeš, všetko dokážeš, jedna z posledných….
Presvedčivejšia ako červené Ferrari, krajšia než obloha nočná, no i tak tvoje bozky strašne bolia. Perfektne urobená, ako pieseň či socha keď sa podarí, ale i jediný tvoj pohľad je účinnejší a aj viac bolí. Asi preto, že láska je kukla, ktorá sa na motýľa zmení, až keď mu krídla zhoria, vie pravdu o plameni. Psychológ sa v nej nevyzná, má už mĺkve ústa – veď nie je hlúpa, z výšky hviezd tma hustá - spúšťa závesy, on zatiaľ iba tuší ako mu horia uši.
Pred polnočným barom, stratila sa láska, bola to vraj krádež, stopy lásky zmizli, niekde v nočnom daždi, je aj podozrenie z únosu a vraždy. Celú cestu som sa obzeral, zostal po nej iba úsmev vo dverách, nik nemá jej popis, konkrétny a presný, zrazu ľuďom chýba –čia to bude vina? Všetky krásne slová pod jazykom driemu, chcel som ti to povedať, mal som ešte trému, narýchlo vypísali peňažnú odmenu – hľadajú ju všetci, mäsiarky aj vedci, takí veľkí chlapi a na konci smrtka stojí a každý sa jej bojí.
Možno viete čo to znamená, hľadať dievča bez adresy, bez mena - skús ju nájsť na známych adresách, je v sebe ukrytá pred tebou ukrytá. V pivárni sa pilo málo, dal som si tri pivá, láska vždy vylieči, to čo treba. Povedal mi včera jeden správny člen, toto sa môže skončiť strašne zle, a preto poďme sa rýchlo zaľúbiť a očistiť dušu z hrdze, veď z jej popisom by asi básnik nemal veľa práce, obrátiť mesto naruby a spraviť niečo drzé, cez more cez oheň, láska nás prevedie – nikdy jej nie je dosť má čudnú minulosť.
Toľko tvári v dave, len jedna je tvoja, iba tí sa stretnú, ktorí o to stoja, vie to aj piatačik, vie to riaditeľ školy, že najprv sa poškriepiť potom sa udobriť, držať sa za ruky, nechcieť sa rozlúčiť – 24 hodín môžme nepiť nejesť, milovať o snívaní, nikto ju sladkým bozkom na princeznú nepremení.
Teba raz pristihnú usvedčia odhalia, vyhlásia za svätú alebo upália. Vymýšľať priateľom bláznivé mená, ešteže je iba - vymyslená.

P.S. Dúfam, že ma skladatelia pesničiek a členovia hudobnej kapely nebudú žalovať za plagiátorstvo. Aj tak nič hmotné a nehnuteľné nemám.
P.S.2: Táto haluz nie je o nikom a ničom. Akákoľvek podobnosť s konkrétnym životným príbehom je nemožná, ak áno, tak čisto náhodná. Ide o výplod potných žliaz.

Dňa 15. 3. 2005 svoje brány otvorila bratislavská Incheba, ktorá po 15-ty raz privítala fanúšikov motorizmu na výstave Autosalón /autoservis. Paralelne sa konal piaty ročník expozície Motocykel 2005. A aby toho nebolo málo, prišli sa predviesť tuningové lahôdky z domova aj zo zahraničia. Motocykle sa rozložili v hale C. Najväčšiu plochu zabrala tradične HONDA. Na rozdiel od niektorých vystavovateľov, kde môžete stroje obdivovať iba pohľadom, má japonský výrobca jasný náskok pretože majú exponáty na podstavcoch. To znamená, že bez problémov môžete vyskúšať, ktorýkoľvek vystavený kus (jediný problém bol, že tam zabudli nechať kľúče). Ako bonus ste mohli vyskúšať trenažér, ktorý však s reálnou jazdou mal pramálo spoločné. Další motocyklový gigant YAMAHA sa snažil v ničom nezaostávať. A tak ponúkla všetky novinky, zaujímavosťou bola R6 vo verzii V. Rossiho. Z tradičných výrobcov sklamala SUZUKI, ktorá ostala v tieni svojich kolegov. Predstavili sa aj firmy zo starého kontinentu. Zaujala rakúska KTM, talianska DUCATI či BENELLI. Sprievodnou akciou bolo vyhlásenie motocykla roka 2005, ktorý sa konal pod záštitou združenia POBYS vydavateľa časopisu Svet motocyklov. V ostro sledovanej kategórii superšport vyhrala Suzuki GSX 1000 R. Vyznavačov silných strojov určite potešil výsledok kategórie Choper/cruiser, kde sa víťazom stal Suzuki Intruder 800. Naked teda kategóriu naháč s prehľadom vyhrala Yamaha MT 1. Milovníci slobody a jazdy v prírode by sa určite radi previezli na víťazovi katgórie Off road Honde crx 450. Rodiskom skútrov je určite Taliansko, preto nečudo, že víťazom tejto kategórie sa stala Gillera Nexus.

HOKEJ

V slovenskej nominácii sú traja brankári a päť kompletných pätiek. Tím absolvuje úvodný tréning od 17.00 h a v utorok sa dostanú hráči na ľad hneď dvakrát - o 10.00 h a o 17.00 h. Reprezentačný tím Slovenska sa do dejiska šampionátu - Viedne presunie vo štvrtok, teda na druhý deň po poslednom prípravnom zápase so Švédskom. Z trenčianskeho hotela Brezina, kde je mužstvo ubytované, sa odchádza o 9.00 h. Tím sa presunie do Viedne autobusom, po ubytovaní a obede je podvečer na programe prvý tréning v dejisku šampionátu. V aktuálnom kádri je dvanásť hokejistov, ktorí hrali v závere klubovej sezóny v slovenskej extralige. Ďalší hokejisti sú z českej, švédskej a ruskej najvyššej súťaže. V kádri je šestnásť hráčov, ktorí v uplynulej sezóne nastupovali pravidelne v NHL. Vlaňajší šampionát v Prahe a Ostrave nezažili Ľubomír Višňovský, René Vydarený, Radoslav Suchý, Jaroslav Obšut, Richard Stehlík, Žigmund Pálffy, Michal Handzuš, Richard Zedník, Marcel Hossa, Ladislav Nagy, Peter Pucher a Branko Radivojevič.

róbert **lupták**

sportpage

FED CUP 24. apríla nepríjemne zasiahla každého slovenského tenisového fanúšika správa o prehre našich reprezentantiek. Tie sa stretli s týmom Švajčiarska. Po prehre 3:2 slovenky čaká v júli baráž o udržanie medzi druhou osmičkou.

Futbalový zápas sa hral medzi MŠK Žilina a MFK Ružomberok, v utorok 12.apríla o 15:30 hod. Tieto informácie ste sa mohli dozvedieť z kúpeného lístka, krátkej správy v rádiu alebo v televízii.
Na zápas sme sa rozhodli ísť o 15:25 a keďže „šóra“ na lístky bola veľmi dlhá, nestihli sme úvodný výkop ani úvodný gól. Potom ako sme prežili prekvapené pohľady mužskej časti osadenstva štadióna(99,9%), našli sme si miesta vo „VIP“ zóne...
Sadli sme si na kraj, pri ružomberskom brankárovi. Tak asi 5minút nám trvalo, kým sme sa ako tak zorientovali. Smolu sme mali v tom, že Ružomberčania prvý polčas, viac-menej stále okupovali Königovu svätyňu, takže sme veľa nevideli, no aspoň sme sa tešili, že sa našim tak darí.
V druhom polčase sa nevymenili len strany ihriska, ale zdalo sa nám, akoby si obliekli červeno-bieli borci dresy protihráčov a naopak. Prekvapil nás útočný potenciál s akým nastúpili Žilinčania, no na druhej strane nás trošku sklamali Ružomberčania, ktorí výrazne poľavili a so súperom nevládali udržať tempo, čo sa prejavilo na konečnom výsledku Ružomberok podľahol Žiline 3:2.
Ak ste ešte neboli na futbale a neviete sa rozhodnúť, či ísť alebo nie, tu máte pár typov:
Prečo ÁNO:
1, Budete na čerstvom vzduchu, ak vám samozrejme nevadí cigaretový dym a ak sa cítite príjemne pri vdychovaní vône z pečených klobás (neidentifikovateľného zloženia).
2, Môžete na plné hrdlo povzbudzovať svojich favoritov, len si nezabudnite sadnúť „medzi svojich“, inak to môže skončiť všelijako...
3, Spolu s priateľmi sa môžete rozčuľovať nad rozhodcom a konečne nájsť niečo, čo máte spoločné.
4, Ak sa vám páči HIT Kým vieš snívať, je futbal pre vás to pravé...Donekonečna si ho budete môcť vychutnávať počas prestávok, aj pred začiatkom zápasu.
Prečo NIE:
1, Aspoň v dnešnom počasí je oveľa príjemnejšie pozerať TV, ako mrznúť na tribúne medzi hulákajúcimi chlapmi, ktorí možno ani nevedia, čo vlastne kričia, hlavne, že kričia (no ale taký je už futbal..)!
2, Môžete tam niečo chytiť (nádchu, žuvačku na spodnej strane sedadla a pod)

Nech už sa rozhodnete akokoľvek, nezabudnite, že v zdravom tele je zdravý duch...,
Preto vám prajeme veľa šťastia v odhaľovaní krás nášho slovenského futbalu (aj o UFE sa hovorí, že existuje).

mária trubínyová | veronika daubnerová

BLADE: TRINITY

Ďalšie pokračovanie známeho filmu Blade, v hlavnej úlohe opäť s Wesley Snipesom. Blade ešte stále bojuje s gangom nemilosrdných upírov, ktorí sa snažia ovládnuť svet (opäť a zase). Dostane sa však do pasce a zabije pár civilistov, v domnení že sú to upíry. Blade má tak o problém navyše, pretože uniká pred zákonom a upíro-policajtmi, ktorí sa ho snažia strčiť do väzenia za vraždy civilistov. Z väzby ho záchrani klan ľudských, Nočných upírov, nazývaných Nightstalkers na čele s Abigail Whistler (Jessica Biel).Medzitým sa upírke Danici Talos podarí oživiť mocného pána všetkých upírov nazývaného Drake, ktorý im má pomôcť zmocniť sa vlády nad svetom. Jedinou záchranou je objavený vírus, ktorý zabíja upírov. Problém je v tom, že tohto smrtiaceho vírusu je len jedna vzorka (to sme teda nečakali) a teda na záchranu ľudstva majú Nightstalkers len jediný pokus.
Ak od tohto filmu očakávate záhadnú zápletku a nečakané zvraty udalostí, budete sklamaní. Okrem množstva ohňa ničiaceho upírov, celkom dobrých efektov a poodhaleného tela Jessici Biel tu nič zvláštne neobjavíte.

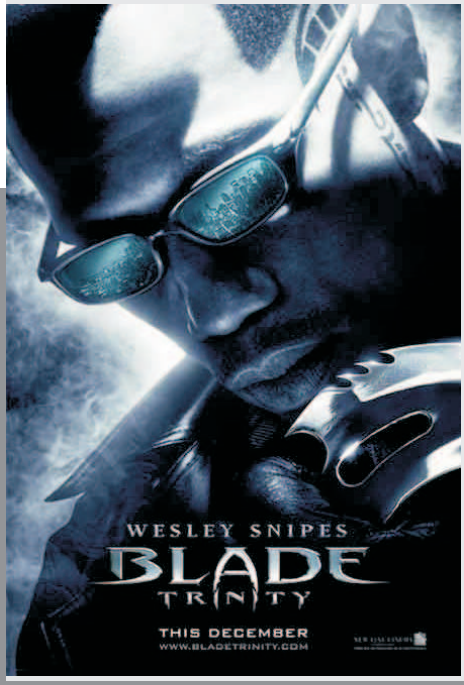

CONSTANTINE

Je to mysteriózny thriller s prvkami fantastiky, v hlavnej úlohe s Keanu Reevesom (John Constantine). Constantine má už od narodenia zvláštny dar (alebo prekliatie) rozoznávať démonov a zatratených ľudí od anjelov. Asi ako 15ročný to psychicky nezvládne a pokú-si sa o samovraždu a tým pádom sa dostáva na pár minút do pekla, lebo lekárom sa podarí resuscitovať ho. Teraz sa snaží svoj hriech vykúpiť bojom proti démonom, aby sa znova nedostal do pekla. Lenže už nemá veľa času, lebo od neustáleho fajčenia dostal rakovinu pľúc. Jedného dňa za ním príde sympatická policajtka Angela (Rachel Weisz) a požiada ho o pomoc pri vyšetrovaní záhadnej smrti jej sestry - dvojčaťa, ktorá tiež mala schopnosť vidieť a rozoznávať diablov. A to je ďalšia šanca pre Constantina, vykúpiť si svoju zatratenú dušu. Film obsahuje celkom zaujímavé efekty, aj keď divák spočiatku nevie pochopiť niektoré scény. Postupne však všetko začne do seba zapadať a máme tak možnosť vidieť rozprávkový príbeh o boji dobra a zla, v ktorom nakoniec aj samotný vládca pekla urobí dobrý skutok.

andrea dudráková